

**ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА
КОРПОРАТИВНОТО ПОДОХОДНО ОБЛАГАНЕ**

(обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 108 и 110 от 2007 г., бр. 69 и 106 от 2008 г., бр. 32, 35 и 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51, 77 и 99 от 2011 г., бр. 40 и 94 от 2012 г., бр. 15, 16, 23, 68, 91, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г., бр. 12, 22, 35, 79 и 95 от 2015 г. и бр. 32, 74, 75 и 97 от 2016 г., бр. 58, 85, 92, 97 и 103 от 2017 г., бр. 15, 91, 98, 102, 103, 105 от 2018 г., бр. 24 и 64 от 2019 г.)

§ 1. В чл. 24 ал. 3 се изменя така:

„(3) Данъчни временни разлики възникват и в случаите на:

1. преобразуване на дружества и кооперации по реда на глава деветнадесета;
2. трансфер на активи по реда на глава двадесета.“

§ 2. В част втора се създава глава девета „б“ с чл. 47е – 47к:

„Глава девета „б“

**СПЕЦИФИЧНИ ПРАВИЛА ПРИ ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ДАНЪЧНИЯ ФИНАНСОВ
РЕЗУЛТАТ В СЛУЧАИТЕ НА ХИБРИДНИ НЕСЪОТВЕТСТВИЯ И НА
НЕСЪОТВЕТСТВИЯ С ДАНЪЧНО ЗАДЪЛЖЕНО ЛИЦЕ, КОЕТО Е МЕСТНО ЛИЦЕ
ЗА ДАНЪЧНИ ЦЕЛИ НА ПОВЕЧЕ ОТ ЕДНА ЮРИСДИКЦИЯ**

Хибридни несъответствия

Чл. 47е. (1) Хибридно несъответствие е налице в случаите, когато:

1. плащане по финансов инструмент води до приспадане без включване и:
  - а) същото плащане не е включено в данъчния финансов резултат на получателя в данъчния му период, който започва в срок от 12 месеца, считано от края на данъчния период на платеца, и
  - б) несъответствието се дължи на разликите в квалификацията на инструмента или плащанията по него съгласно законодателствата на юрисдикциите на платеца и на получателя;
2. плащане към хибридно образувание води до приспадане без включване и несъответствието е резултат от разлики при определяне на получателя на плащането между законодателството на юрисдикцията, в която хибридно образувание е учредено или регистрирано, и юрисдикцията на всяко лице, което има участие в това хибридно образувание;
3. плащане към образувание с едно или повече места на стопанска дейност води до приспадане без включване и несъответствието е резултат от разлики в законодателствата на юрисдикциите, в които образуванието осъществява дейност, при определяне на получателя на плащането между централното управление на образуванието и мястото на стопанска дейност или между две или повече места на стопанска дейност на едно и също образувание;
4. плащане към непризнато за данъчни цели място на стопанска дейност води до приспадане без включване;
5. плащане от хибридно образувание води до приспадане без включване в резултат на непризнаване за данъчни цели на плащането съгласно законодателството на юрисдикцията на получателя;
6. условно плащане между централното управление на образувание и негово място на стопанска дейност или между две или повече места на стопанска дейност на

едно и също образуване води до приспадане без включване в резултат на непризнаване за данъчни цели на плащането съгласно законодателството на юрисдикцията на получателя;

7. води до двойно приспадане.

(2) Плащане, представляващо базовата възвръщаемост на прехвърлен финансов инструмент, не води до хибридно несъответствие по ал. 1, т. 1, когато е извършено от финансов търговец във връзка с пазарен хибриден трансфер и съгласно законодателството на юрисдикцията на платеща финансовият търговец включва в данъчния си финансов резултат всички суми, получени във връзка с прехвърления финансов инструмент.

(3) Хибридно несъответствие съгласно ал. 1, т. 5-7 е налице, доколкото законодателството на юрисдикцията на платеща позволява приспадане срещу доход, който не е двойно включен доход.

(4) Несъответствие се третира като хибридно несъответствие само когато възниква между данъчно задължено лице и негово свързано предприятие, между други свързани предприятия, между централното управление на образуване и негово място на стопанска дейност, между две или повече места на стопанска дейност на едно и също образуване или в рамките на структурирана договореност.

Непризнати разходи и суми за данъчни цели, свързани с плащания при хибридни несъответствия

Чл. 47ж. Не се признават за данъчни цели разходите, а със сумите се увеличава счетоводният финансов резултат, доколкото разходите и сумите, свързани с плащания при хибридни несъответствия:

1. водят до двойно приспадане, с изключение на случаите на двойно включен доход в текущия или в следващ данъчен период, когато данъчно задълженото лице е:

а) инвеститор;

б) платец и приспадането не е отказано в юрисдикцията на инвеститора.

2. водят до приспадане без включване, когато данъчно задълженото лице е платец;

3. пряко или непряко финансират подлежащ на приспадане разход, водещ до хибридни несъответствия в резултат на сделка или поредица от сделки между свързани предприятия или като част от структурирана договореност, освен когато съгласно законодателството на някоя от юрисдикциите, участващи в сделката или поредицата от сделки, е извършена еквивалентна корекция, но само до размера на корекцията.

Признати за данъчни цели приходи и суми, водещи до увеличение на счетоводния финансов резултат, свързани с плащания при хибридни несъответствия

Чл. 47з. (1) Когато данъчно задължено лице е получател на плащане при хибридно несъответствие, водещо до приспадане без включване, за данъчни цели се признава размерът на плащането като приход, признат за данъчни цели, или като сума, с която се увеличава счетоводният финансов резултат, доколкото същото е приспаданото в юрисдикцията на платеща.

(2) Алинея 1 не се прилага в случаите на чл. 47е, ал. 1, т. 2-4 и т. 6.

(3) Доколкото хибридно несъответствие включва доход на непризнато за данъчни цели място на стопанска дейност, който не подлежи на данъчно облагане в страната, при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат на данъчно задълженото лице се увеличава с размера на дохода, който се причислява към непризнатото за данъчни цели място на стопанска дейност. Изречение

първо се прилага, в случай че доходът не е освободен от данъчно облагане по силата на спогодба за избягване на двойното данъчно облагане с трета държава.

Данъчен кредит за удържан данък при източника по плащане, свързано с хибриден трансфер

Чл. 47и. Данъчно задължено лице има право, пропорционално на нетния облагаем доход по плащането, на данъчен кредит за удържан данък при източника по плащане, свързано с хибриден трансфер, при който повече от една от страните по трансфера имат право на данъчен кредит за същия данък.

Несъответствия с данъчно задължено лице, което е местно лице за данъчни цели на повече от една юрисдикция

Чл. 47к. (1) Доколкото суми, свързани с плащане, разходи или загуби на данъчно задължено лице, което е местно лице за данъчни цели и на друга юрисдикция, водят до намаление на данъчния финансов резултат и в другата юрисдикция, същите не се признават за данъчни цели, доколкото законодателството на другата юрисдикция позволява приспадането им срещу доход, който не е двойно включен доход.

(2) В случаите по ал. 1, когато другата юрисдикция е държава - членка на Европейския съюз, сумите по плащането, разходите или загубите не се признават за данъчни цели, в случай че данъчно задълженото лице е местно за другата държава членка по силата на спогодба за избягване на двойното данъчно облагане.“

§ 3. Заглавието на глава двадесета се изменя така:

„Специфични правила при трансфери към и от част на едно предприятие в страната и друга част на същото предприятие, разположена извън страната“.

§ 4. Член 157 се изменя така:

„Трансфер на активи към друга част на предприятието, разположена извън страната

Чл. 157 (1) Данъчно задълженото лице прилага ал. 2-5, в случаите когато:

1. трансферира активи от централното си управление в страната към свое място на стопанска дейност извън страната, доколкото в следствие на трансфера Република България губи правото за облагане на резултата от последващо разпореждане с трансферираните активи;

2. трансферира активи от свое място на стопанска дейност в страната към друга част на предприятието извън страната, доколкото в следствие на трансфера Република България губи правото за облагане на резултата от последващо разпореждане с трансферираните активи;

3. трансферира активи при промяна на юрисдикцията, на която е местно лице за данъчни цели от Република България към друга юрисдикция; тази точка не се прилага по отношение на активите, които продължават да са ефективно свързани с място на стопанска дейност в страната;

4. трансферира дейност, извършвана чрез място на стопанска дейност в страната, към друга юрисдикция, доколкото в следствие на трансфера Република България губи правото за облагане на резултата от последващо разпореждане с трансферираните активи.

(2) При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се:

1. увеличава с положителната разлика между пазарната цена и стойността за данъчни цели на трансферирания актив към момента на трансфера;

2. намалява с отрицателната разлика между пазарната цена и стойността за данъчни цели на трансферирания актив към момента на трансфера.

(3) Стойност за данъчни цели на трансфериран актив е:

1. за данъчните амортизируеми активи - данъчната стойност на актива към момента на трансфера;

2. за активи, които не са данъчни амортизируеми активи - счетоводната стойност на актива към момента на трансфера:

а) намалена със сумата на данъчната временна разлика, свързана с актива, когато тя е възникнала в резултат на увеличение на счетоводната стойност на актива преди трансфера, съответно увеличена със сумата на данъчната временна разлика, свързана с актива, когато тя е възникнала в резултат на намаление на счетоводната стойност на актива преди трансфера, и

б) намалена със сумата на резерва от последваща оценка (преоценъчния резерв) за актива, когато резервът е положителна величина, съответно увеличена със сумата на резерва, когато резервът е отрицателна величина; тази буква не се прилага за резерва от последващи оценки на финансови активи на финансовите институции, когато счетоводният финансов резултат е бил преобразуван по реда на чл. 97 с печалбите и загубите от тези последващи оценки.

(4) В случаите, когато в резултат на трансфера трансферираният актив се отписва:

1. с данъчната временна разлика, свързана с трансферирания актив и възникнала преди трансфера, не се преобразува счетоводният финансов резултат при определяне на данъчния финансов резултат (не се признава за данъчни цели), и

2. не се прилагат чл. 45 и чл. 66, ал. 1 и 2 по отношение на трансферирания актив.

(5) В случаите, когато в резултат на трансфер актив не се отписва, към момента на трансфера се извършат следните корекции:

1. за данъчните амортизируеми активи – извършва се корекция в начислената данъчна амортизация за актива, така че след корекцията данъчната стойност на актива да е равна на пазарната му цена към момента на трансфера. В случай че начислената данъчна амортизация за актива е недостатъчна за постигане на равенството по предходното изречение с размера на недостига се коригира и данъчната амортизируема стойност на актива. Когато активът не е наличен в данъчния амортизационен план, данъчно задълженото лице завежда актива в данъчния амортизационен план с данъчна амортизируема стойност равна на пазарната му цена към момента на трансфера;

2. за активи, които не са данъчни амортизируеми активи – разликата между пазарната цена на трансферирания актив и стойността му за данъчни цели към момента на трансфера, формира данъчна временна разлика от последваща оценка или с нея се коригира данъчната временна разлика, свързана с актива и възникнала преди трансфера.“

§ 5. В глава двадесета се създават чл. 157а-157в:

„Временен трансфер на активи

Чл. 157а. (1) Член 157 не се прилага, когато трансферът на активи е за срок не по-дълъг от 12 месеца и при условие че трансферът:

1. е свързан със сделки за финансиране на ценни книжа, или

2. е свързан с активи, предоставени като обезпечение, или

3. се извършва с цел изпълнение на пруденциални капиталови изисквания или управление на ликвидността.

(2) В случай че активите по ал. 1 не се трансферират обратно в Република България в рамките на 12 месеца от момента на трансфера, разпоредбите на чл. 157 и глава дванадесета се прилагат съответно.

Внасяне на частта от корпоративния данък, свързан с трансфер на активи към друга държава членка или държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство

Чл. 157б. (1) Данъчно задълженото лице може да разсрочи на пет равни годишни вноски внасянето на сума в размер на 10 на сто от превишението на увеличението над намаленията в резултат на преобразуванията по чл. 157, ал. 2, но не повече от дължимия корпоративен данък за съответния данъчен период, когато данъчно задълженото лице:

1. трансферира активи от централното си управление в страната към свое място на стопанска дейност в друга държава членка на Европейския съюз или в държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство;

2. трансферира активи от свое място на стопанска дейност в страната към друга част на предприятието в друга държава членка на Европейския съюз или към държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство;

3. трансферира активи при промяна на юрисдикцията, на която е местно лице за данъчни цели от Република България към друга държава членка на Европейския съюз или в държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство;

4. трансферира дейност, извършвана чрез място на стопанска дейност в страната, към друга държава членка на Европейския съюз или в държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство.

(2) Алинея 1 се прилага за държави, които са страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, само при наличието на сключено и влязло в сила с Република България или с Европейския съюз Споразумение за взаимна помощ при събиране на данъчни вземания, равностойна на взаимната помощ, предвидена в Директива 2010/24/ЕС на Съвета от 16 март 2010 г. относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки (ОВ, L 84/1 от 31 март 2010 г.).

(3) Данъчно задълженото лице упражнява правото по ал. 1 с годишната данъчна декларация за годината на настъпване на обстоятелството по ал. 1, като погасява първата вноска в срока за внасяне на корпоративния данък за съответната година.

(4) В декларацията се декларира наличието на обстоятелството по ал. 1. При поискване от орган по приходите лицето е длъжно да представи доказателства за наличие на обстоятелството.

(5) За периода на разсрочването данъчно задълженото лице дължи лихва, съгласно Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Погасяването на разсроченото задължение се извършва в сроковете за внасяне на корпоративния данък за съответната година, като към всяка вноска се дължи и начислената до момента на плащане лихва.

(6) Вноските стават незабавно изискуеми при настъпване на едно от следните обстоятелства:

1. лицето продаде или се разпореди по друг начин с трансфериран актив или с прехвърлена дейност;

2. лицето извърши последващ трансфер към трета държава на трансфериран актив;

3. извършена е последваща промяна на юрисдикцията към трета държава в случаите на ал. 1, т. 3 и 4;

4. лицето е в производство по несъстоятелност или ликвидация;

5. лицето не внася дължимата вноска в рамките на 12 месеца от изтичането на срока за внасяне по ал. 5 за съответната вноска.

(7) Алинея 6, т. 2 и 3 не се прилагат при последващ трансфер или последваща промяна към държави, които са страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство и които имат сключено и влязло в сила с Република България или с Европейския съюз споразумение за взаимна помощ при събиране на данъчни вземания, равностойна на взаимната помощ, предвидена в Директива 2010/24/ЕС на Съвета от 16 март 2010 г. относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки.

(8) При настъпване на някое от обстоятелствата по ал. 6, лицето уведомява писмено териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по мястото на регистрация или мястото, където е била регистрацията му като данъчно задълженото лице, в 30-дневен срок от настъпване на съответното обстоятелство.

Трансфер на активи от друга част на предприятието, разположена извън страната

Чл. 157в. (1) При трансфер на данъчен амортизируем актив от друга част на предприятието, разположена извън страната, данъчната амортизируема стойност, с която активът се завежда в данъчния амортизационен план е пазарната му цена към момента на трансфера.

(2) В случай на трансфер по ал. 1, ако активът е наличен в данъчния амортизационен план към момента на трансфера и трансферът на актива е участвал в облагане с данък в друга държава членка на Европейския съюз в съответствие с чл. 5 от Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 г. за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ, L 193/1 от 19 юли 2016 г.), наричана по-нататък „Директива (ЕС) 2016/1164“, данъчно задълженото лице извършва корекция в начислената данъчна амортизация за актива, така че след корекцията данъчната стойност на актива да е равна на стойността, използвана като пазарна цена при прилагането на Директива (ЕС) 2016/1164 в другата държава членка. В случай че начислената данъчна амортизация за актива е недостатъчна за постигане на равенството по предходното изречение, с размера на недостига се коригира и данъчната амортизируема стойност на актива.

(3) При трансфер на актив, който не е данъчен амортизируем актив, от друга част на предприятието, разположена извън страната, и в случай че към момента на трансфера е налице разликата между пазарната цена и счетоводната стойност, с която активът е признат съгласно счетоводното законодателство в страната, разликата формира данъчна временна разлика от последваща оценка.

(4) В случай че активът по ал. 3 е бил признат за счетоводни цели преди трансфера, съгласно счетоводното законодателство в страната и трансферът на актива е участвал в облагане с данък в друга държава членка на Европейския съюз в съответствие с чл. 5 от Директива (ЕС) 2016/1164, разликата между пазарната цена при прилагането на Директива (ЕС) 2016/1164 в другата държава членка и пазарната цена на актива по чл. 157, ал. 2 към момента на предишния трансфер от страната, формира данъчна временна разлика от последваща оценка или с нея се коригира данъчната временна разлика, свързана с актива и възникнала преди трансфера.“

§ 6. В чл. 161 ал. 6 се отменя.

§ 7. В чл. 173, ал. 1 след думата „дължи“ се добавя „в пълния му размер“.

§ 8. В § 1 от допълнителните разпоредби се правят следните допълнения:

1. В т. 84 в основния текст след думите „чл. 47в“ се добавя „и на глава девета „б“, а накрая на разпоредбата се добавя:

„За целите на глава девета „б“:

В случаите на чл. 47е, ал. 1, т. 1-5 и т. 7 и чл. 47ж, ал. 1, т. 3 изискването за 25 на сто е 50 на сто.

Лице, което действа заедно с друго лице по отношение на правата на глас или собствеността върху капитала на образувание, се третира като имащо участие във всички права на глас или собственост върху капитала на това образувание, които има другото лице.

Свързано предприятие е и:

(а) образувание, което е част от същата консолидирана група за целите на финансовото отчитане като данъчно задълженото лице;

(б) предприятие, в което данъчно задълженото лице има значително влияние в управлението;

(в) предприятие, което има значително влияние в управлението на данъчно задълженото лице.“

2. В т. 85 след думите „глава девета „а“ се добавя „и глава девета „б“.

3. Създават се т. 87 – 106:

„87. „Несъответствие“ за целите на глава девета „б“ означава двойно приспадане или приспадане без включване.

88. „Приспадане“ и „подлежащ на приспадане“ за целите на глава девета „б“ означава разхода или сумата, водещи до намаление на данъчния финансов резултат съгласно правото на юрисдикцията на платеща или на инвеститора.

89. „Включване“ и „включен“ за целите на глава девета „б“ означава приходът или сумата, водещи до увеличение на данъчния финансов резултат съгласно правото на юрисдикцията на получателя. Плащане по финансов инструмент не се счита като включено, доколкото плащането отговаря на условията за данъчно облекчение съгласно правото на юрисдикцията на получателя.

90. „Данъчно облекчение“ за целите на т. 89 означава освобождаване от облагане с данък, намаляване на данъчната ставка или всякакъв данъчен кредит или възстановяване на платен данък (различен от данъчен кредит за платен данък в чужбина).

91. „Двойно приспадане“ за целите на глава девета „б“ означава приспадане на едно и също плащане, разход или загуба в юрисдикцията, която е източник на плащането, в която е направен разходът или в която е възникнала загубата (юрисдикция на платеща), и в друга юрисдикция (юрисдикция на инвеститора). В случай на плащане от хибридно образувание или място на стопанска дейност юрисдикцията на платеща е юрисдикцията, в която е учредено или регистрирано, или се намира хибридно образувание, или в която е установено или се намира мястото на стопанска дейност.

92. „Приспадане без включване“ за целите на глава девета „б“ е приспадане на плащане или условно плащане между централно управление на образувание и негово място на стопанска дейност или между две или повече места на стопанска дейност на едно и също образувание, във всяка юрисдикция, в която плащането или условното плащане се третира като направено (юрисдикция на платеща), без да има съответното включване на същото плащане или условното плащане в юрисдикцията на получателя. Юрисдикция на получателя е всяка юрисдикция, в която плащането или условното

плащане е получено или се счита като получено съгласно законодателството на друга юрисдикция.

93. „Двойно включен доход“ за целите на глава девета „б“ означава всеки доход, който е включен съгласно законодателството на двете юрисдикции, където е възникнало несъответствието.

94. „Лице“ за целите на глава девета „б“ означава физическо лице или образувание.

95. „Хибридно образувание“ за целите на глава девета „б“ означава образувание или договореност, всяко от които се счита за подлежащо на данъчно облагане образувание съгласно законодателството на една юрисдикция и чиито приходи или разходи за данъчни цели се считат като такива на едно или повече други лица съгласно законодателството на друга юрисдикция.

96. „Финансов инструмент“ за целите на глава девета „б“ е всеки инструмент, доколкото води до възвръщаемост на финансирането или на собствения капитал, която се облага съгласно правилата за данъчно облагане на дългови инструменти, дялови инструменти или деривати в съответствие със законодателството на юрисдикцията на получателя или на платеща, и включва хибриден трансфер.

97. „Хибриден трансфер“ за целите на глава девета „б“ означава всяка договореност за прехвърляне на финансов инструмент, когато базовата възвръщаемост на прехвърления финансов инструмент се третира за данъчни цели като получена едновременно от повече от една от страните по тази договореност.

98. „Пазарен хибриден трансфер“ за целите на глава девета „б“ означава хибриден трансфер, сключен от финансов търговец по занятие, а не като част от структурирана договореност.

99. „Финансов търговец“ за целите на глава девета „б“ е лице, което извършва по занятие сделки с финансови инструменти за собствена сметка с цел печалба.

100. „Структурирана договореност“ за целите на глава девета „б“ означава договореност, включваща хибридно несъответствие, когато резултатът от това несъответствие е взет предвид при определянето на условията на тази договореност или договореност, с която се цели хибридно несъответствие. Договореност, отговаряща на условията посочени в изречение първо, не се счита за структурирана договореност, ако както от данъчно задълженото лице, така и от свързано предприятие не би могло да се очаква, че знаят за хибридното несъответствие и не са се възползвали от данъчното предимство, произтичащо от това хибридно несъответствие.

101. „Непризнато за данъчни цели място на стопанска дейност“ за целите на глава девета „б“ означава всяка договореност, която води до възникване на място на стопанска дейност в друга юрисдикция съгласно законодателството на Република България и която не води до възникване на място на стопанска дейност съгласно законодателството на тази друга юрисдикция.

102. „Консолидирана група за целите на финансовата отчетност“ за целите на глава девета „б“ означава група, състояща се от всички образувания, които са изцяло включени в консолидираните финансови отчети, изготвени в съответствие с Международните счетоводни стандарти или националната система за финансово отчитане на държава членка.

103. „Плащане“ за целите на глава девета „б“ включва всеки разход или сума, действително платени или за които е налице задължение да бъдат платени и които съгласно законодателството на юрисдикцията на платеща са разход признат за данъчни цели или сума водеща до намаление на данъчния финансов резултат.

104. „Трансфер на актив“ за целите на чл. 157, 157а и 157б е операция, в следствие на която Република България губи правото на облагане на резултата от

последващо разпореждане с този актив, като същият актив остава правна или икономическа собственост на същото лице.

105. „Промяна на юрисдикцията, на която лице е местно лице за данъчни цели“ за целите на глава двадесета е налице, когато лице престава да бъде местно лице за данъчни цели на Република България и става местно лице за данъчни цели на друга юрисдикция.

106. „Трансфериране на дейност, извършвана чрез място на стопанска дейност“ за целите глава двадесета е налице, когато чуждестранно юридическо лице престава да подлежи на облагане в Република България чрез място на стопанска дейност за трансферираната дейност и започва да подлежи на данъчно облагане в друга юрисдикция, без да се променя държавата, на която лицето е местно лице за данъчни цели.“

§ 9. В § 2 от допълнителните разпоредби съюзът „и“ пред думите „Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 г. за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ, L 193/1 от 19 юли 2016 г.)“ се заменя със запетая и накрая се добавя „и Директива (ЕС) 2017/952 на Съвета от 29 май 2017 г. за изменение на Директива (ЕС) 2016/1164 по отношение на несъответствията при хибридни образувания и инструменти, включващи трети държави (ОВ, L 144/1 от 7 юни 2017 г.)“.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 10. В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 64 и 113 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г., бр. 25, 32, 35, 41, 82, 95 и 99 от 2009 г., бр. 16, 49, 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51 и 99 от 2011 г., бр. 40, 81 и 94 от 2012 г., бр. 23, 66, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 53, 98, 105 и 107 от 2014 г., бр. 12, 22, 61, 79 и 95 от 2015 г., бр. 32, 74, 75, 97 и 98 от 2016 г., бр. 58, 63 и 97 от 2017 г., бр. 15 от 2018 г., бр. 98 от 2018 г., бр. 102 от 2018 г., бр. 105 от 2018 г. и бр. 24 от 2019 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 23, ал. 1 се правят следните изменения:

а) точки 1 и 2 се отменят;

б) в т. 9 думите „както и копие на валидно решение на ТЕЛК/НЕЛК“ се заличават.

2. В чл. 38 ал. 3 се изменя така:

„(3) Окончателният данък за доходите от дивиденди под формата на скрито разпределение на печалба се определя върху брутния размер на сумите, представляващи скрито разпределение на печалбата.“

3. В чл. 73, ал. 1, т. 4 думите „чл. 13, ал. 1, т. 3, 7, 9, 20, 21 и 24“ се заменят с „чл. 13, ал. 1, т. 3, 7, 9, 20 и 24“.

4. В §1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

а) точка 6 се изменя така:

„б. „Ликвидационен дял“ е разпределението на дял от имуществото от едно лице при прекратяването му в полза на друго лице или при прекратяване на членството на това друго лице.“

б) в т. 26:

аа) буква „к“ се отменя;

бб) създава се буква „л“:

„л) правоотношенията между спортен клуб и професионални спортисти по чл. 77, ал. 1 от Закона за физическото възпитание и спорта и правоотношенията между спортен клуб и треньори по чл. 78, ал. 1 от същия закон.“

в) точка 35 се изменя така:

„35. „Данъчен кредит“ е правото при определените по този закон условия да се приспадне вече платен в чужбина данък върху печалби или доходи.“

§ 11. Параграф § 10, т. 1, буква „а“ относно чл. 23, ал. 1, т. 1 и 2 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица се прилага и при ползване на данъчни облекчения за 2019 г.

§ 12. Параграф § 7, т. 3 относно чл. 73, ал. 1, т. 4 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица се прилага и за справките по чл. 73, ал. 1 за 2019 г.

§ 13. Доходите на специализантите по договори, сключени по реда на отменената Наредба № 34 от 2006 г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването (обн., ДВ, бр. 7 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 89 от 2007 г., бр. 55 от 2008 г., бр. 12 и 72 от 2010 г., бр. 58 от 2011 г., попр., бр. 60 от 2011 г., бр. 50 от 2012 г., бр. 24 и 73 от 2013 г.; Решение № 15612 от 2013 г. на ВАС на РБ - бр. 59 от 2014 г., отм., бр. 7 от 2015 г.), които не са изплатени до 31 декември 2019 г., се облагат като доходи по трудови правоотношения.

§ 14. В Закона за местните данъци и такси (обн., ДВ, бр. 117 от 1997 г.; изм. и доп., бр. 71, 83, 105 и 153 от 1998 г., бр. 103 от 1999 г., бр. 34 и 102 от 2000 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 28, 45, 56 и 119 от 2002 г., бр. 84 и 112 от 2003 г., бр. 6, 18, 36, 70 и 106 от 2004 г., бр. 87, 94, 100, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 36 и 105 от 2006 г., бр. 55 и 110 от 2007 г., бр. 70 и 105 от 2008 г., бр. 12, 19, 41 и 95 от 2009 г., бр. 98 от 2010 г., бр. 19, 28, 31, 35 и 39 от 2011 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2012 г. - бр. 30 от 2012 г.; , бр. 53, 54 и 102 от 2012 г., бр. 24, 30, 61 и 101 от 2013 г., бр. 105 от 2014 г., бр. 14, 35, 37, 79 и 95 от 2015 г., бр. 32, 43, 74, 80 и 97 от 2016 г. и бр. 88, 92, 96, 97 и 99 от 2017 г., бр. 98 и 108 от 2018 г., бр. 1 и 24 от 2019 г., Решение № 4 на Конституционния съд на РБ от 9.04.2019 г. - бр. 32 от 2019 г.; бр. 38 от 2019 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 21, ал. 4 след думите „При липса на счетоводни данни“ се поставя запетая и се добавя „както и при наличие на счетоводни данни, определени в нарушение на приложимото счетоводно законодателство“.

2. В чл. 37 ал. 2 се отменя.

3. В чл. 49 се създават нови ал. 3 и 4:

„(3) При безвъзмездно придобиване на имущество, с изключение на случаите по ал. 2, лицата, получили имущество, подават декларация за облагането му с данък и заплащат данъка в двумесечен срок от получаването му.

(4) Декларация по ал. 3 не се подава в случаите по чл. 44, ал. 5 и 6 и чл. 48, ал. 1, т. 5, 6, 8 и 9, както и за получени и предоставени дарения от юридически лица с нестопанска цел със статут в обществена полза.“

4. В чл. 54:

а) в ал. 3 се създава нова точка 5:

„5. са налице основания за ползване на данъчни облекчения по чл. 59, ал. 4.“

б) в ал. 7 изречение второ се заличава.

5. В чл. 61з, ал. 1, т. 2 след думите „на регистрация“ се добавя „при доставки на услуги по чл. 97а и“.

6. В чл. 61с:

а) алинея 2 се изменя така:

„(2) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от Единната система за туристическа информация, поддържана от Министерството на туризма, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.“

б) създава се нова ал. 3 :

„(3) Министерството на туризма непосредствено след изтичане на календарния месец, както и след изтичане на текущата година, предоставя автоматизирано по електронен път на Министерството на финансите необходимите данни от Единната система за туристическа информация чрез системата за обмен на информация, поддържана в изпълнение на чл. 5а.“

в) създава се ал. 6:

„(6) Данните по ал. 3 се предоставят от Министерството на финансите на общините в срок до 3 дни след получаването им от Министерството на туризма:

1. чрез изградена и функционираща автоматизирана връзка между системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл. 5а, и софтуерния продукт за администриране на местните данъци и такси на съответната община, или

2. чрез предоставен оторизиран достъп на съответната община до получената информация от Единната система за туристическа информация.“

г) досегашната ал. 3 става съответно ал. 7.

§ 15. Физическите лица и едноличните търговци, регистрирани по чл. 97а от Закона за данък върху добавената стойност, които извършват дейности, посочени в приложение № 4 към Закона за местните данъци и такси, подават декларация по реда на чл. 50 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица за доходите, получени през 2019 г.

§ 16. В Закона за данък върху добавената стойност (обн., ДВ, бр. 63 от 2006 г.; изм., бр. 86, 105 и 108 от 2006 г.; Решение № 7 на Конституционния съд на Република България от 2007 г. – бр. 37 от 2007 г.; изм., бр. 41, 52, 59, 108 и 113 от 2007 г., бр. 106 от 2008 г., бр. 12, 23, 74 и 95 от 2009 г., бр. 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 77 и 99 от 2011 г., бр. 54, 94 и 103 от 2012 г., бр. 23, 30, 68, 98, 101, 104 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г., бр. 41, 79, 94 и 95 от 2015 г., бр. 58, 60, 74, 95 и 97 от 2016 г., бр. 85, 92, 96, 97 от 2017 г., бр. 24, 65 и 98 от 2018 г., бр. 24 и 33 от 2019 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 3, ал. 3, т. 1 думата „или“ се заменя със запетая, а накрая се поставя запетая и се добавя „или по всяко друго правоотношение, което създава взаимоотношения, подобни на тези на работодател и наето лице във връзка с условията на работа, възнаграждението и отговорността на работодателя“.

2. В чл. 6 се правят следните изменения и допълнения:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) Доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или на друго вещно право върху стоката, както и на всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик.“

б) в ал. 2 се създава т. 5:

„5. прехвърлянето на акции или дялове, еквивалентни на акции в дружества, които дават на притежателя им юридически или фактически права на собственост върху недвижим имот или част от него.“

в) в ал. 3 се правят следните допълнения:

аа) в т. 1 след думите „служители или“ се добавя „по-общо“;

бб) в т. 3 накрая се поставя точка и запетая и се създава изречение второ: „това не се прилага при прехвърляне на стоки под режим на складиране на стоки до поискване.“.

3. В чл. 7 се правят следните допълнения:

а) в ал. 1 накрая се поставя запетая и се добавя „и е предоставил идентификационния си номер по ДДС на доставчика“;

б) в ал. 5 се създава т. 11:

„11. доставката по ал. 1, когато доставчикът не е подал VIES – декларация по чл. 125 или когато подадената VIES-декларация не съдържа точните данни за съответната доставка, освен ако доставчикът може да обоснове причината за допуснатите от него пропуски или грешки.“

4. В чл. 9, ал. 3 в т. 1 и 2 след думите „служители или“ се добавя „по-общо“.

5. В чл. 13, ал. 1 след думите „придобиването на правото на собственост“ се добавя „и на всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик“.

6. Създава се чл. 15а:

„Режим складиране на стоки до поискване

Чл. 15а. (1) Данъчно задължено лице може да прехвърля стоки, представляващи част от неговите стопански активи, от територията на една държава членка до територията на друга държава членка, под режим на складиране на стоки до поискване.

(2) Прехвърлянето по ал. 1 под режим на складиране на стоки до поискване не е възмездна доставка на стоки, когато са налице едновременно следните условия:

1. стоките са изпратени или транспортирани от данъчно задълженото лице или за негова сметка от трето лице от територията на една държава членка до територията на друга държава членка с цел извършване на последваща доставка на друго данъчно задължено лице в държавата членка, в която стоките са пристигнали или превозът им е завършил, при наличие на договор между двете данъчно задължени лица, в който е предвидено прехвърляне на правото на собственост или на всяко друго право на разпореждане със стоките като собственик;

2. данъчно задълженото лице, което прехвърля стоките, не е установено и няма постоянен обект на територията на държавата членка, в която стоките пристигат или превозът им завършва;

3. данъчно задълженото лице, за което стоките са предназначени да бъдат доставени, е идентифицирано за целите на ДДС в държавата членка, в която стоките пристигат или превозът им завършва, и неговият идентификационен номер по ДДС, издаден му от тази държава членка, е предоставен на данъчно задълженото лице, посочено в т. 2, към момента, в който започва изпращането или транспортирането на стоките;

4. стоките са вписани в регистъра по чл. 123, ал. 5 към момента, в който започва изпращането или транспортирането им от данъчно задълженото лице по т. 2;

5. идентификационният номер по ДДС на данъчно задълженото лице, посочено в т. 3, издаден му от държавата членка, в която стоките пристигат или превозът им завършва, е включен във VIES - декларация за данъчния период на изпращането или транспортирането на стоките от данъчно задълженото лице по т. 2.

(3) Когато са изпълнени условията на ал. 2, към момента на прехвърляне на правото за разпореждане със стоките като собственик на данъчно задълженото лице по ал. 2, т. 3, при условие че прехвърлянето се извърши в рамките на 12-месечен срок от пристигането или завършването на превода на стоките, се счита, че е налице:

1. вътреобщностна доставка на стоки, извършена от данъчно задълженото лице по ал. 2, т. 2 в държавата членка, от която стоките са изпратени или транспортирани;

2. вътреобщностно придобиване на стоки, извършено от данъчно задълженото лице по ал. 2, т. 3, на което тези стоки са доставени в държавата членка, в която стоките пристигат или превозът им завършва.

(4) Когато в рамките на 12-месечния срок от пристигането или завършването на превоза на стоките в държавата членка, в която стоките са пристигнали или превозът им е завършил, данъчно задълженото лице по ал. 2, т. 3 бъде заместено от друго данъчно задължено лице, при изпълнение на всички други приложими условия на ал. 2 и вписване на заместването от данъчно задълженото лице по ал. 2, т. 2 в регистъра по чл. 123, ал. 5, се продължава прилагането на режим на складиране на стоки до поискване до изтичането на този срок.

(5) Не е доставка на стоки връщането на стоките в държавата членка, от която са били изпратени или транспортирани, когато правото на собственост или на всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик не е било прехвърлено в рамките на 12-месечния срок от пристигането или завършването на превоза на стоките и връщането им е отразено в регистъра по чл. 123, ал. 5 от лицето по ал. 2, т. 2.

(6) Когато в рамките на 12-месечния срок от пристигането или завършването на превоза на стоките, някое от условията по ал. 2 и ал. 4 вече не е изпълнено, към този момент се счита, че е налице:

1. вътреобщностна доставка на стоки, извършена от данъчно задълженото лице, посочено в ал. 2, т. 2, в държавата членка, от която стоките са изпратени или транспортирани;

2. вътреобщностно придобиване на стоки, извършено от данъчно задълженото лице, посочено в ал. 2, т. 2, в държавата членка, в която стоките са пристигнали или е завършил превозът им.

(7) Когато в рамките на 12-месечния срок от пристигането или завършването на превоза стоките не са били доставени и не са възникнали обстоятелства по ал. 5, 9 или 10, се счита, че условията по ал. 2 не са изпълнени в деня, следващ изтичането на 12-месечния срок, като към този момент се прилага ал. 6.

(8) Когато в рамките на 12-месечния срок от пристигането или завършването на превоза стоките са доставени на лице, различно от данъчно задълженото лице по ал. 2, т. 3 или ал. 4, се счита, че условията ал. 2 не са изпълнени непосредствено преди тази доставка, като към този момент се прилага ал. 3.

(9) Когато в рамките на 12-месечния срок от пристигането или завършването на превоза стоките са изпратени или транспортирани до държава, различна от държавата членка, в която стоките първоначално са пристигнали или превозът е завършил, се счита, че условията по ал. 2 не са изпълнени непосредствено преди да започне това изпращане или транспортиране, като към този момент се прилага ал. 6.

(10) Когато в рамките на 12-месечния срок от пристигането или завършването на превоза стоките са унищожени, липсват или са бракувани, се счита, че условията по ал. 2 и ал. 4 не са изпълнени на датата на възникване на съответното обстоятелство, или ако е невъзможно да се определи тази дата — датата на установяването му, като към този момент се прилага ал. 6.

(11) Данъчното събитие при вътреобщностна доставка и вътреобщностно придобиване по ал. 6 възниква на датата на съответното обстоятелство. В тези случаи се прилага чл. 51, ал. 3 и 63, ал. 3.“

7. В чл. 16, ал. 5 накрая думите „когато стоките престанат да са под съответния режим на територията на страната“ се заменят с „само когато стоките се допуснат за свободно обращение“.

8. В чл. 17, ал. 1 след думите „прехвърляне на собствеността“ се добавя „и на всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик“.

9. В чл. 22 ал. 6 се отменя.

10. В чл. 25 се правят следните изменения:

а) алинея 2 се изменя така:

„(2) Данъчното събитие възниква на датата, на която е прехвърлено правото на собственост върху стоката или на друго вещно право, както и на всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик, или на датата, на която услугата е извършена.“

б) в ал. 3, т. 1 думите „ал. 8“ се заменят с „ал. 9“.

в) създават се ал. 10 - 12:

„(10) Данъчно събитие по ал. 1 е и поставянето под режим реекспорт на стоки, предназначени за континенталният шелф и изключителната икономическа зона, в които държавата упражнява суверенни права, юрисдикция и контрол в съответствие с чл. 42 и/или чл. 47 от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България, които при въвеждането им на територията на страната са били временно складираны стоки или поставени в свободна зона или под митнически режими – митническо складиране, активно усъвършенстване, временен внос с пълно освобождаване от вносни мита, външен транзит.

(11) Данъчното събитие по ал. 10 възниква и данъкът става изискуем на датата, на която стоките са поставени под режим реекспорт.

(12) В случаите, когато стоките пристигат директно в континенталният шелф и изключителната икономическа зона, в които държавата упражнява суверенни права, юрисдикция и контрол в съответствие с чл. 42 и/или чл. 47 от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България от трета страна или територия, или от друга държава членка, когато за стоките не е налице вътреобщностно придобиване, данъчното събитие възниква и данъкът става изискуем на датата, на която стоките са пристигнали в континенталният шелф и изключителната икономическа зона“.

11. В чл. 46, ал. 1, т. 5 думите „това не се отнася за ценни книжа, установяващи права върху стоки или услуги извън посочените в този член“ се заменят с „това не се отнася за права или ценни книжа по чл. 6, ал. 2, т. 5 и за ценни книжа, установяващи право на собственост върху стоки или услуги извън посочените в този член“.

12. В чл. 53 ал. 2 се изменя така:

„(2) За прилагане на нулева ставка по ал. 1 доставчикът следва да разполага с:

1. документи за доставката, определени с правилника за прилагане на закона;

2. документи за изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка, определени с чл. 45а от Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1912 на Съвета от 4 декември 2018 година за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на някои освобождавания при вътреобщностни сделки. В този случай се приема, че стоките са изпратени или транспортирани от територията на страната до територията на друга държава членка, освен ако органът по приходите не докаже противното.“

13. Създава се част четвърта „а“ с чл. 65а и чл. 65б:

„ЧАСТ ЧЕТВЪРТА „А“

ПОСЛЕДОВАТЕЛНИ ДОСТАВКИ НА СТОКА

Определяне на вътреобщностната доставка при последователни доставки на стока

Чл. 65а. (1) Доставките на една и съща стока във верига, включваща и междинен доставчик, която се изпраща или транспортира от една държава членка до друга

държава членка директно от първия доставчик до крайния получател във веригата, са последователни доставки на стоката.

(2) Междинен доставчик по ал. 1 е доставчик във верига от последователни доставки на стока, различен от първия доставчик във веригата, който изпраща или транспортира стоката сам или чрез трето лице от негово име.

(3) В случаите по ал. 1, за целите на чл. 53 изпращането или транспортирането се отнася само за доставката, извършена към междинния доставчик.

(4) Когато междинният доставчик е съобщил на своя доставчик идентификационния номер по ДДС, който му е издаден от държавата членка, от която стоката е изпратена или транспортирана, за целите на чл. 53, независимо от ал. 3, изпращането или транспортирането се отнася само към доставката на стоката, извършена от междинния доставчик.

(5) Място на изпълнение на останалите доставки във веригата се определя, както следва:

1. на доставките, извършени преди доставката, за която се отнася изпращането или транспортирането на стоката – мястото на изпълнение е в държавата членка, от която е изпратена или транспортирана стоката;

2. на доставките, извършени след доставката, за която се отнася изпращането или транспортирането на стоката – мястото на изпълнение е в държавата членка, в която стоката е пристигнала или превозът ѝ е завършил.

(6) При възникване на задължение за регистрация за целите на ДДС на някой от доставчиците в държавата членка, в която е мястото на изпълнение на доставката по ал. 5, се прилагат правилата на тази държава членка.

Прилагане правилата за тристранна операция при последователни доставки на стока

Чл. 65б. (1) При последователни доставки на стока по чл. 65а правилата за тристранна операция се прилагат само когато за доставките, включващи три от страните във веригата, са изпълнени условията на чл. 15.“

14. В чл. 70, ал. 1, т. 2 след думите „доставки или“ се добавя „по-общо“.

15. В чл. 71 се правят следните изменения и допълнения:

а) В т. 2. след думите „платец по чл. 82“ се поставя запетая и се добавя „с изключение на ал. 6, т. 1“

б) създава се т. 11:

„11. притежава митнически документ за реекспорт, издало е протокол по чл. 117 и е спазило изискванията на чл. 86 - в случаите по чл. 82, ал. 6, т. 1.“

16. В чл. 79 се създава ал. 9:

„(9) За целите на този член при направено подобрене на съществуваща сграда, в резултат на което е налице нова сграда, се извършват отделни корекции:

1. за корекцията на начисления данък за направеното подобрене се брои нов 20-годишен срок, считано от:

а) началото на годината на упражняване правото на данъчен кредит за начисления данък за направеното подобрене, съответно от началото на годината на фактическото използване, в случай че сградата след направеното подобрене не е използвана повече от една година след годината на упражняване правото на данъчен кредит, или

б) началото на годината, през която изтича срокът по чл. 72, ал. 1, когато за направеното подобрене на сградата не е упражнено право на данъчен кредит, съответно от началото на годината на фактическото използване, в случай че сградата след направеното подобрене не е използвана повече от една година след годината на

изтичане на този срок. В този случай, НДДС по ал. 3, т. 1, ал. 5, т. 1 и ал. 6, т. 1 е начисленият ДДС за извършените разходи за направеното подобрене.

2. за корекцията на начисления данък при придобиването или изграждането на сградата преди направеното подобрене не възниква нов 20-годишен срок.“.

17. В чл. 79а се създава ал. 9:

„(9) За целите на този член при направено подобрене на съществуваща сграда, в резултат на което е налице нова сграда, се извършват отделни корекции:

1. за корекцията на начисления данък за направеното подобрене се брои нов 20-годишен срок, считано от:

а) началото на годината на упражняване правото на данъчен кредит за начисления данък за направеното подобрене, съответно от началото на годината на фактическото използване, в случай че сградата след направеното подобрене не е използвана повече от една година след годината на упражняване правото на данъчен кредит, или

б) началото на годината, през която изтича срокът по чл. 72, ал. 1, когато за направеното подобрене на сградата не е упражнено право на данъчен кредит, съответно от началото на годината на фактическото използване, в случай че сградата след направеното подобрене не е използвана повече от една година след годината на изтичане на този срок. В този случай, НДДС по ал. 3, т. 1 е начисленият ДДС за извършените разходи за направеното подобрене.

2. корекцията на начисления данък при придобиването или изграждането на сградата преди направеното подобрене не възниква нов 20-годишен срок.“.

18. В чл. 80, ал. 1 се създава т. 6:

„6. за направеното подобрене на съществуваща сграда, в резултат на което е налице нова сграда, ако са изминали 20 години, считано от:

а) началото на годината на упражняване правото на данъчен кредит за начисления данък за направеното подобрене, съответно от началото на годината на фактическото използване, в случай че сградата след направеното подобрене не е използвана повече от една година след годината на упражняване правото на данъчен кредит, или

б) началото на годината, през която изтича срокът по чл. 72, ал. 1, когато за направеното подобрене на сградата не е упражнено право на данъчен кредит, съответно от началото на годината на фактическото използване, в случай че сградата след направеното подобрене не е използвана повече от една година след годината на изтичане на този срок.“

19. В чл. 82 се създава ал. 6:

„(6) За стоки, предназначени за дейности в континенталният шелф и изключителната икономическа зона, за които държавата упражнява суверенни права, юрисдикция и контрол в съответствие с чл. 42 и/или чл. 47 от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България данъкът е изискуем:

1. от регистрирано по този закон лице, за което тези стоки се поставени под режим реекспорт и при въвеждането им на територията на страната са били временно складираны или поставени в свободна зона или под митнически режими – митническо складиране, активно усъвършенстване, временен внос с пълно освобождаване от вносни мита, външен транзит;

2. от получателя - регистрирано по този закон лице, когато стоките пристигат директно в континенталният шелф и изключителната икономическа зона от трета страна или територия, или от друга държава членка, когато за стоките не е налице вътреобщностно придобиване.“

20. В чл. 96 се правят следните допълнения:

а) в ал. 1 след думите „данъчно задължено лице“ се поставя запетая и се добавя „което е установено на територията на страната,“;

б) в ал. 5 след думите „задължението за регистрация“ се добавя „за данъчно задължено лице, което е установено на територията на страната,“;

в) създава се ал. 9:

„(9) Задължението за регистрация на данъчно задължено лице, което не е установено на територията на страната, възниква не по-късно от 7 дни преди датата, на която данъкът за облагаема доставка на стоки или услуги по чл. 12, различна от тези, по които данъкът е изискуем от получателя, става изискуем за получено авансово плащане или при възникване на данъчно събитие.“

г) създава се ал. 10:

„(10) При последователното извършване на еднородна дейност от две или повече свързани или привидно несвързани лица в един и същ обект/и, в облагаемия оборот на всяко следващо лице се включва оборотът, реализиран от всички лица, извършвали дейността в обекта/ите преди него, за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца включително текущия месец и се счита за оборот, реализиран от съответното лице през първия ден на започване на еднородната дейност в обекта/тите от това лице. Дейността се приема, че е еднородна, когато е налице значителна идентичност по отношение на две или повече от следните характеристики: предлаганите стоки или услуги, ползваните активи, персонала, търговската марка/наименованието на обекта, доставчиците/клиентите.“

21. Създава се чл. 97г:

„Задължение за уведомяване при прилагане на режим на складиране на стоки до поискване

Чл. 97г. Регистрирано лице, което извършва вътреобщностно придобиване на стоки на територията на друга държава членка по чл. 15а, ал. 6, 7 и 9, когато стоките са прехвърлени от територията на страната до територията на другата държава членка, уведомява компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите в 7-дневен срок от получаването на идентификационен номер по ДДС от другата държава членка, по електронен път.“

22. В чл. 99 се създават ал. 7 и 8:

„(7) Алинея 2 не се прилага от данъчно задължено лице, което не е установено на територията на страната, но извършва вътреобщностно придобиване на стоки на територията на страната по чл. 15а, ал. 6 или чл. 65а.

(8) За лицата по ал. 7 възниква задължение за регистрация по този закон не по-късно от 7 дни преди датата на възникване на обстоятелство по чл. 15а, ал. 6 или чл. 65а.“

23. В чл. 101, ал. 5 се създава изречение трето:

„Заявените електронни адреси за кореспонденция се считат за електронен адрес за получаване на съобщения съгласно чл. 28, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.“

24. В чл. 108, ал. 1 се правят следните допълнения:

а) в т. 3 след думите „чл. 99“ се поставя запетая и се добавя „ал. 3“;

б) създава се т. 5:

„5. за лице, регистрирано на основание чл. 99, ал. 7, когато към датата на подаване на заявлението за дерегистрация не е налице основание за задължителна регистрация;“

25. В чл. 117, ал. 1, т. 1 думите „чл. 82, ал. 2, 3, 4 и 5“ се заменят с „чл. 82, ал. 2, 3, 4, 5 и 6“.

26. В чл. 123 се създават ал. 5-8:

„(5) Всяко данъчно задължено лице, което прехвърля стоки под режим на складиране на стоки до поискване по чл. 15а от територията на страната до територията на друга държава членка, води електронен регистър на тези стоки, който позволява на органите по приходите да проверяват правилното прилагане на този режим.

(6) Всяко данъчно задължено лице, за което стоките под режим на складиране на стоки до поискване по чл. 15а са предназначени да бъдат доставени и са изпратени до територията на страната, води електронен регистър на тези стоки.

(7) Информацията в електронните регистри по ал. 5 и 6 се записва по начин, по който може да се предостави незабавно по електронен път в структуриран формат при поискване от орган по приходите.

(8) Информацията в електронните регистри по ал. 5 и 6 се съхранява за срок не по-малък от 10 години, считано от края на годината, през която е започнало прехвърлянето на стоките по чл. 15а.“

27. В чл. 124 се правят следните допълнения:

а) в ал. 2 се създава изречение второ: „Регистрираното лице е длъжно да отрази информацията от регистъра по чл. 123, ал. 5 в дневника за продажбите за данъчния период, през който тази информация или промените в нея са отразени в този регистър.“;

б) в ал. 4 се създава изречение второ: „Регистрираното лице е длъжно да отрази информацията от регистъра по чл. 123, ал. 6 в дневника за покупки за данъчния период, през който тази информация или промените в нея са отразени в този регистър.“.

28. В чл. 125, ал. 2 се създава изречение второ: „Регистрираното лице, което прехвърля стоки, представляващи част от неговите стопански активи, от територията на страната до територията на друга държава членка под режим на складиране на стоки до поискване, заедно със справка-декларацията по ал. 1 подава и VIES-декларация за данъчния период на изпращането или транспортирането на стоките под този режим и за данъчните периоди на настъпване на промяна през 12-месечния период от пристигането или завършването на преvoза, включително и при замяна на лицето по чл. 15а, ал. 2, т. 3.“

29. Създава се чл. 131г:

„Доставки на стоки, предназначени за дейности в континенталният шелф и изключителната икономическа зона

Чл. 131г. (1) При доставки на стоки на територията на страната, предназначени за дейности в континенталният шелф и изключителната икономическа зона, доставчикът прилага за тези доставки общите правила на този закон, включително и за доставките на стоки, поставени под режим реекспорт или износ.

(2) Данъкът по чл. 82, ал. 6 се начислява с издаването на протокол. За начисления данък лицето по чл. 82, ал. 6 има право на данъчен кредит при условията на глава седма.

(3) Лицето по чл. 82, ал. 6, т. 1 и 2 уведомява компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите, че ще начислява данък за стоки, предназначени за континенталният шелф и изключителната икономическа зона по електронен път.“

30. В чл. 169, ал. 1 т. 4 се изменя така:

„4. основанието за регистрация и за прекратяване на регистрацията по закона“.

31. В чл. 173 се правят следните изменения:

а) в ал. 4 думите „по които получатели са“ се заменят с „предназначени за“;

б) алинея 6 се изменя така:

„(6) За облагаемите доставки на стоки и услуги с място на изпълнение на територията на страната се прилага нулева ставка на данъка, когато:

1. стоките и услугите са предназначени за командвания/щабове на Организацията на Северноатлантическия договор и въоръжени сили на други държави, които са страни по Северноатлантическия договор, и Република България не е държава домакин на тези лица;

2. получатели на стоките и услугите са дипломатически и консулски представителства, както и членовете на техния персонал и международни организации, признати от държавните органи на държавата членка - домакин, или на членове на такива организации при ограниченията и условията, установени в международните конвенции за създаване на организациите или в споразуменията за техните седалища, и Република България не е държава домакин на тези лица.“

32. Създава се чл. 181б:

„Чл. 181б. (1) Лице, което не предостави при поискване от орган по приходите електронния регистър по чл. 123, ал. 5 и 6, се наказва с глоба – за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция – за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 1 000 до 10 000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 размерът на глобата или на имуществената санкция е от 2000 до 20 000 лв.“

33. В допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

а) в § 1:

аа) точка 1 се изменя така:

„1. „Територия на страната“ означава географската територия на Република България, както и континенталния шелф и изключителната икономическа зона, в които държавата упражнява суверенни права, юрисдикция и контрол в съответствие с чл. 42 и/или чл. 47 от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България.“

бб) в т. 5, буква „б“ след думите „разрешение за ползване“ се добавя „или удостоверение за въвеждане в експлоатация“;

вв) създава се т. 5а:

„5а. „Нови сгради“ по т. 5 са и сгради, за които са изпълнени едновременно следните условия:

а) в резултат на направено подобрение:

аа) са обособени самостоятелни обекти, които могат да бъдат обект на отделна доставка, след преустройство, пристрояване и/или надстрояване на съществуваща сграда, или

бб) съществуващите сгради са претърпели съществени изменения, предназначени да изменят употребата им или да променят значително условията за ползването им;

б) за които към датата, на която данъкът за доставката им е станал изискуем, не са изтекли 60 месеца, считано от датата, на която е издадено ново разрешение за ползване или удостоверение за въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията.“;

гг) създават се точки 91-93:

„91. „Регистър по чл. 123, ал. 5“ е регистър, който съдържа информацията от чл. 54а, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1912 на Съвета от 4 декември 2018 година за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на някои освобождавания при вътреобщностни сделки.

92. „Регистър по чл. 123, ал. 6“ е регистър, който съдържа информацията от чл. 54а, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1912 на Съвета от 4 декември

2018 година за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на някои освобождавания при вътреобщностни сделки.

93. „Привидно несвързани“ са лица, които не отговарят на критериите за свързаност по т. 3 на § 1 от допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, но в управлението, контрола и/или капитала на лицата, извършващи еднородната дейност, участват свързани по § 1, т. 3, букви „а“, „б“ и „в“ от допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс лица, както и когато между тях съществува икономическа, организационна, семейна или друга обвързаност/свързаност, поради която между тях могат да се уговорят условия, различни от обичайните.“

б) в § 1а се създават т. 13 - 16:

„13. Директива (ЕС) 2018/2057 на Съвета от 20 декември 2018 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на временното прилагане на общ механизъм за обратно начисляване за доставките на стоки и услуги на стойност над определен праг (ОВ, L 329/3 от 27 декември 2018 г.).

14. Директива (ЕС) 2018/1695 на Съвета от 6 ноември 2018 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на срока на прилагане на незадължителния механизъм за обратно начисляване във връзка с доставките на някои стоки и услуги, при които съществува риск от измами, и на механизма за бързо реагиране срещу измамите с ДДС.

15. Директива (ЕС) 2018/1910 на Съвета от 4 декември 2018 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на хармонизирането и опростяването на някои правила от системата на данъка върху добавената стойност за данъчно облагане на търговията между държавите членки (ОВ, L 311/3 от 7 декември 2018 г.).

16. Директива (ЕС) 2018/1713 на Съвета от 6 ноември 2018 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на ставките на данъка върху добавената стойност за книги, вестници и периодични издания (ОВ, L 286/20 от 14 ноември г. 2018 г.).“

§ 17. Лице, което към датата на влизането в сила на този закон извършва еднородна дейност по чл. 96, ал. 10 от Закона за данък върху добавената стойност и отговаря на условията за задължителна регистрация по чл. 96, ал. 1 от същия закон, е длъжно да подаде заявление за регистрация в 14-дневен срок от влизането в сила на този закон.

§ 18. Член 65а от Закона за данък върху добавената стойност се прилага при последователни доставки на стока, когато стоката е пристигнала или превозът ѝ е завършил след 1 януари 2020 г.

§ 19. Член 7, ал. 5, т. 11 и чл. 53, ал. 2 от Закона за данък върху добавената стойност се прилагат за вътреобщностна доставка, когато данъчното ѝ събитие е възникнало след 1 януари 2020 г.

§ 20. “Нови сгради“ са и наличните към 1 януари 2020 г. сгради, за които към тази дата са изпълнени условията по § 1, т. 5а от допълнителните разпоредби на Закона за данък върху добавената стойност.

§ 21. Корекции по чл. 79, ал. 9 и 79а, ал. 9 от Закона за данък върху добавената стойност се извършват и на съществуваща сграда, налична към 1 януари 2020 г., за

която в резултат на направено подобрене е налице нова сграда по смисъла на § 1, т. 5а от допълнителните разпоредби на същия закон.

§ 22. В Закона за акцизите и данъчните складове (обн., ДВ, бр. 91 от 2005 г.; изм., бр. 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 63, 80, 81, 105 и 108 от 2006 г., бр. 31, 53, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36 и 106 от 2008 г., бр. 6, 24, 44 и 95 от 2009 г., бр. 55 и 94 от 2010 г., бр. 19, 35, 82 и 99 от 2011 г., бр. 29, 54 и 94 от 2012 г., бр. 15, 101 и 109 от 2013 г., бр. 1 и 105 от 2014 г., бр. 30, 92 и 95 от 2015 г., бр. 45, 58, 95 и 97 от 2016 г., бр. 9, 58, 63, 92, 97 и 103 от 2017 г., бр. 24, 62, 65, 98 и 103 от 2018 г. и бр. 7, 17 и 33 от 2019 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 21, ал. 2 се правят следните изменения:

а) в т. 2 думите „по ал. 1, т. 2“ се заменят с „по ал. 1, т. 2-3“;

б) точка 3 се отменя.

2. В чл. 24а, ал. 6 се правят следните допълнения:

а) в т. 7 накрая се добавя „или се посочват индивидуализиращите данни на съответния документ, въз основа на които може да се установи информацията по служебен път, чрез справка в средата за междурегистров обмен“;

б) в т. 8 накрая се добавя „или се посочват индивидуализиращите данни на издаденото разрешение и административният орган на издаване, въз основа на които може да се установи информацията по служебен път“;

в) в т. 10 накрая се добавя „или се посочват индивидуализиращите данни на съответния документ и административният орган на издаването, въз основа на които може да се установи информацията по служебен път.“.

3. В чл. 24е, ал. 2 след думата „изпълнение“ се добавя „от датата на издаването му“.

4. В чл. 25:

а) в ал. 1, т. 3 след думите „Дневник на складовата наличност“ се добавя „за лицензираните складодържатели и в отчетността на регистрираните лица“;

б) създава се ал. 4:

„(4) За акцизните стоки, извън обхвата на наредбата по ал. 2, се прилагат нормите на естествените фири установени съгласно Наредба № 13а-10403 за пределните размери на естествените фири, брака и липсите на стоково-материалните ценности при съхраняването и транспортирането им (обн., Изв., бр. 61 от 1959 г., изм. и доп., бр. 62 от 1961 г., бр. 55, 63, 67 и 78 от 1962 г., изм. и доп., ДВ, бр. 4, 5, 10 и 60 от 1964 г., бр. 23 от 1969 г., бр. 3 от 1972 г., бр. 14 от 1976 г., бр. 28 от 1980 г. и бр. 41 от 2007 г.).

5. В чл. 48, ал. 2 се правят следните допълнения:

а) в т. 6 накрая се добавя „или се посочват индивидуализиращите данни на издадените документи и административният орган на издаване, въз основа на които може да се установи информацията по служебен път“;

б) в точка 6а накрая се добавя: „или се посочват индивидуализиращите данни на издаденото разрешение и административният орган на издаване, въз основа на които може да се установи информацията по служебен път“;

в) в т. 7 накрая се добавя „или се посочват индивидуализиращите данни на съответния документ, въз основа на които може да се установи информацията по служебен път, чрез справка в средата за междурегистров обмен“.

6. В чл. 55в, ал. 2, т. 1 накрая се добавя „или се посочват индивидуализиращите данни на издадените документи и административният орган на издаване, въз основа на които може да се установи информацията по служебен път“.

7. В чл. 57, ал. 3:

а) точка 3 се изменя така:

„3. копие от разрешението за въвеждане в редовна експлоатация на обекта или друг документ, удостоверяващ предназначението му, издадено от съответния компетентен орган, или се посочват индивидуализиращите данни на издаденото разрешение и административният орган на издаване, въз основа на които може да се установи информацията по служебен път“;

б) в т. 6 накрая се добавя „или се посочват индивидуализиращите данни на издадените документи и административният орган на издаване, въз основа на които може да се установи информацията по служебен път“.

8. В чл. 57б, ал. 6, т. 6 накрая се добавя „или се посочват индивидуализиращите данни на издадения документ и административният орган на издаване, въз основа на които може служебно да се установи информацията по служебен път“.

9. В чл. 57в, ал. 2 се правят следните допълнения:

а) в т. 3 накрая се добавя „или се посочват индивидуализиращите данни на издадения документ и административният орган на издаване, въз основа на които може да се установи информацията по служебен път“;

б) в т. 4 накрая се добавя „или се посочват индивидуализиращите данни на съответния документ, въз основа на които може служебно да се установи информацията по служебен път, чрез справка в средата за междурегистров обмен“.

10. В чл. 58, ал. 2 след думата „изпълнение“ се добавя „от датата на издаването му“.

11. В чл. 58а, ал. 2 се правят следните допълнения:

а) в т. 3 накрая се добавя „или се посочват индивидуализиращите данни на издадения документ и административният орган на издаване, въз основа на които може да се установи информацията по служебен път“;

б) в т. 4 накрая се добавя „или се посочват индивидуализиращите данни на съответния документ, въз основа на които може да се установи информацията по служебен път, чрез справка в средата за междурегистров обмен“.

12. В чл. 58з, ал. 2 след думата „изпълнение“ се добавя „от датата на издаването му“.

13. В чл. 90ж, ал. 4 след думата „изпълнение“ се добавя „от датата на издаването му“.

14. В чл. 91б:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) Разтоварването на акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз се извършва на мястото на получаване, посочено в електронния административен документ, или на разрешеното място на директна доставка, а в случаите, когато стоките се получават от регистриран получател или от временно регистриран получател, разтоварването се извършва само в обектите, посочени в съответното удостоверение или разрешение.“

б) създават се ал. 5 и 6:

„(5) Разтоварването на акцизни стоки, изпратени до освободен от акциз краен потребител, се извършва само в обектите, посочени в съответното удостоверение.“

(6) Промяна на транспортното средство, превозващо акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз, както и акцизни стоки, предназначени за освободен от акциз краен потребител, се извършва само след предварително писмено или по електронен път уведомяване на компетентната териториална дирекция.“

15. В чл. 93, ал. 14 след думата „изпълнение“ се добавя „от датата на издаването му“.

16. В чл. 99а:

а) в ал. 2 думите „извършване на пощенски услуги, свързани с“ се заменят с „изпращане на“;

б) алинеи 3 и 4 се изменят така:

„(3) Подателите и получателите са длъжни да представят документ за самоличност, като при поискване от пощенския оператор отварят лично или предоставят пратката за преглед и проверка. За предотвратяване приемането, пренасянето и доставянето чрез пощенската мрежа на забранени акцизни стоки и отпадъци от тютюн, пощенският оператор може да изисква от подателите документи, свързани с произхода на изпращаните стоки, както и препоръчана от митническите органи информация.

(4) За предотвратяване и разкриване на нарушения по закона и обезпечаване сигурността на пощенските пратки, митническите органи си взаимодействат със съответните структури по сигурността на пощенските оператори, като си предоставят в писмен или електронен вид:

1. информация за рискови податели и/или получатели;
2. информация за рискови пратки, включително данни от превозните документи;
3. информация за извършени плащания, от които може да се предположи дали в дейността на изпращаните или получавани стоки е включен акциз;
4. информация от използваните от пощенските оператори технически устройства и софтуер.“

в) в ал. 5 думите „пратката съдържа акцизните“ се заменят с „приета пратка съдържа забранените акцизни“, а думите „незабавно най-близкото митническо учреждение“ се заменят с „митническите органи незабавно“.

г) алинея 7 се изменя така:

„(7) След разпореждане от митническите органи пощенският оператор може да отвори рискова пощенска пратка и без съгласието на подателя. Пратката се отваря в помещение с постоянно видеонаблюдение, като се съставя протокол в присъствието на свидетели. При установено наличие на забранени стоки по ал. 1, пратката се задържа за извършване на проверка по реда на ал. 6.“

д) създава се ал. 10:

„(10) При изготвяне на превозния документ подателят отбелязва дали пощенската пратка съдържа акцизни стоки или отпадъци от тютюн. Пощенският оператор може да изисква пояснение или тяхното по-детайлно описание.“

17. В чл. 102 се създава ал. 9:

„(9) За установяване спазването на закона, както и на определени факти и обстоятелства от значение за задължения за акциз, контролът по ал. 2 може да включва и проверки на други лица.“

18. В чл. 103 се създават ал. 8-12:

„(8) В случаите по чл. 69, ал. 5 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс собственикът или ползвателят на местата, където се оставят доказателствата, има задължението на техен пазач. Веществените доказателства се предават за пазене срещу подпис.

(9) Пазачът по ал. 8 е длъжен да пази оставените на съхранение вещи като добър стопанин, да не се разпорежда с тях и да предприеме всички мерки за тяхното съхранение.

(10) При обезпечаване на доказателства, представляващи акцизни стоки, митническите органи могат да налагат предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на проверяваните лица, вследствие на които събирането на публичните вземания ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

(11) Обезпечителните мерки по ал. 10 се налагат с постановление на митнически служители, определени със заповед на директора на Агенция „Митници“.

(12) Налагането и обжалването на предварителните обезпечителни мерки се извършва по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Обжалването е пред директора на териториалната дирекция на Агенция „Митници“ по местоизвършване на действията за обезпечаване на доказателствата.“

19. В чл. 104, ал. 3 се създава второ изречение: „В случаите на чл. 114, ал. 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, когато правомощията по чл. 112, ал. 2 от същия кодекс се упражняват от оправомощени от директора на Агенция „Митници“ лица, мотивираното предложение се изготвя от органа, възложил ревизията.“

20. В чл. 112а се правят следните допълнения:

а) в ал. 3 след думата „Който“ се добавя „изпраща или“;

б) създава се ал. 4:

„(4) Физическо лице, което изпраща, пренася или превозва за друга държава членка тютюневи изделия или алкохолни напитки в количества с търговски характер, се наказва с глоба в размер от 1000 до 4000 лв., а при повторно нарушение – с глоба в размер от 3000 до 6000 лв. За количества с търговски характер се считат количествата, надвишаващи равнищата, посочени в правилника за прилагане на закона.“

21. В чл. 114а ал. 1 и 2 се изменят така:

„(1) Лице, което разтовари на място, различно от посоченото в чл. 91б, ал. 1 и 5, или промени транспортното средство без предварително уведомяване на компетентната териториална дирекция по реда на чл. 91б, ал. 6, се наказва с имуществена санкция в двоен размер на акциза, но не по-малко от 4000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 имуществената санкция е в двоен размер на акциза, но не по-малко от 8000 лв.“

22. Създава се чл. 126в:

„Чл. 126в. (1) Който наруши чл. 103, ал. 8 и 9, се наказва с глоба за физическите лица в размер от 1 000 до 5 000 лв. или имуществена санкция за юридическите лица и едноличните търговци в размер от 2 000 до 10 000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1, глобата е в размер от 2 000 до 7 000 лв., а имуществената санкция – в размер от 5 000 до 15 000 лв.“

§ 23. В Закона за счетоводството (обн., ДВ, бр. 95 от 2015 г.; изм. и доп., бр. 74, 95 и 97 от 2016 г., бр. 85, 92 и 97 от 2017 г., бр. 15, 22 и 98 от 2018 г., бр. 13 и 37 от 2019 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 34:

а) алинея 5 се изменя така:

„(5) Предприятията, които съставят годишните си финансови отчети на базата на Международните счетоводни стандарти, могат да преминат към съставянето им на базата на Националните счетоводни стандарти, с изключение на предприятията по ал. 2.“

б) в ал. 6 накрая се поставя запетая и се добавя „освен когато това се изисква от закон“.

2. В чл. 38:

а) в ал. 9:

аа) в т. 1 след думата „одит“ се добавя „и еднолични търговци, които не са осъществявали дейност през отчетния период“;

бб) точка 2 се изменя така:

„2. всички останали предприятия, които не са осъществявали дейност през отчетния период; това обстоятелство се декларира еднократно за първия отчетен

период, в който не е осъществявана дейност с декларация по образец, утвърден със заповед на министъра на финансите; декларацията се публикува в срок до 31 март на следващата година, както следва:

а) от лицата по ал. 1, т. 1 и 2 – в търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел;

б) от лицата по ал. 1, т. 3 – чрез икономическо издание или чрез интернет.“

б) създават се ал. 10 и 11:

„(10) Едноличните търговци по ал. 6, т. 1 не подават декларация, че не са осъществявали дейност през отчетния период

(11) Такси по чл. 12, ал. 1, т. 1 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел за публикуване на декларациите по ал. 9, т. 2 не се дължат“.

в) алинеи 10 и 11 стават ал. 12 и 13

г) алинея 13 се изменя така:

„(13) Агенцията по вписванията предоставя в електронен вид на Националната агенция за приходите списъци с предприятията, които:

1. не са публикували годишните си финансови отчети за предходната година в сроковете по ал. 1 и 2; списъкът се предоставя в срок до 31 юли на текущата година;

2. са публикували в Търговския регистър и регистъра за юридическите лица с нестопанска цел декларация по ал. 9, т. 2; списъкът се предоставя в срок до 30 април.“

д) създават се ал. 14 и 15:

„(14) Списъците по ал. 13 следва да съдържат наименованието на предприятието и ЕИК от Търговския регистър или код по БУЛСТАТ.

(15) В двумесечен срок от получаване на списъците по ал. 13 Националната агенция за приходите предприема необходимите мерки за извършването на проверки и установяване на нарушения по ал. 1 – 12.“

§ 24. Член 38, ал. 9, т. 2 по отношение на еднократното подаване на декларация по образец, се прилага за отчетни периоди, започващи на и след 1 януари 2019 г.

§ 25. Законът влиза в сила от 1 януари 2020 г.